

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA V. broj 264 26. veljače 2017.

OSMA NEDJELJA KROZ GODINU (A)

NE BUDITE ZABRINUTI ZA SUTRA.

»Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.

Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?

Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljljane kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?

Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova.«

Mt 6, 24-34

LJUDSKE BRIGE I PROVIDNOST

Možemo prepostaviti da Isusov govor iz današnjeg evanđelje učenicima nije bilo lako progutati. Poznato nam je da su često znali pitati Isusa nasamo da im protumači smisao neke prispevke ili izjave. Slično malovjernim i malodušnim prvim učenicima, i današnji kršćani sumnjičavo vrte glavom u nevjericu dok slušaju neke Isusove izjave koje im se čine proturječne i teško spojive s krutom svakidašnjicom.

Ne poziva li se danas u evanđelju da stavimo ruke u džepove i sve prepustimo Bogu? Zna li Isus koliko se treba pomučiti da bi se zaradio novac kojim treba platiti kućne troškove i prehraniti obitelj? Zar i Isus nije imao materijalnu potporu nekih imućnijih ljudi? Ako kraljevstvo Božje treba doći među nas, što ima loše u tome da sve pomno isplaniramo i organiziramo?

Mnogi su među nama nestabilni ljudi koji se kolebaju, čas nošeni oduševljenjem koje ubrzo zatim zamijeni kukavičluk, ljudi koji pragmatično razmišljaju... To što Isus kaže, zvuči primamljivo... Tako bi bilo sjajno živjeti, ali što da učini netko tko nije razvio takvo pouzdanje u Boga? Kako će razumjeti ove riječi netko tko je navikao

boriti se u životu, netko tko je iskusio da mu ništa ne pada u krilo ako se ne pomuči? Pa i ptice ne cvrkuću uvijek od radosti, nego znaju biti promrzle u potrazi za hranom? A raskoš cvijeća može učas nestati kada ga sprži žestina ljetnih sunčevih zraka...

Pokušali smo dočarati neke od najčešćih reakcija na današnje Isusove riječi. Onjima se žestoko diskutira u nekim kršćanskim krugovima. I današnji teolozi razilaze se u pogledu tumačenja Isusovih zahtjeva. Tako neki smatraju da Govor na

gori treba doslovno shvatiti i primijeniti na sva područja života, uključivo i politiku. Drugi smatraju da je Isusov govor usmijeren na nakanu pojedinca u privatnom životu. Ili, da se tako zahtjevna etičnost traži samo od religioznih profesionalaca, a ne od običnoga puka.

Pred očima imamo i današnju Crkvu koja ove tekstove o opuštenosti, prepuštanju Providnosti, o nepotrebnim brigama dobro poznaje i naviješta, ali istodobno strašljivo i zabrinuto gleda na budućnost, želi sve kontrolirati, planirati, predvidjeti, osigurati se protiv nepredviđenih stvari, itd.

fra Andelko Domazet

ČISTA SRIJEDA (PEPELNICA)

**Po sebi, prah smo i pepeo.
Po Božjoj ljubavi dragocjeni
smo u njegovim očima.**

(Fra Zvjezdan Linić)

Pepelnica ili Čista srijeda kršćanski je spomendan kojim započinje korizma.

Za katoličke vjernike s Pepelnicom počinje najozbiljnije i najplodnije razdoblje crkvene godine. Tim danom korizma počinje, a završava pred Misu većere Gospodnje na Veliki četvrtak kojom počinje sveto Vazmeno trodnevlje. Početak i kraj korizme označen je najozbilnjom pokorom, tzv. strogim postom i nemrsom. Strogo postiti znači samo jedan put na dan do sita se najesti, a ne mrsiti znači ne jesti meso niti mesne prerađevine.

Nad svima, već na Pepelnici, lebdi Isusova riječ koja zove: »Kraljevstvo Božje je pred vratima, obratite se i vjerujte Radosnoj vijesti«. Zato se i kod posipanja blagoslovljenim pepelom na Pepelnicu kaže onome koga se pepeli: »Sjeti se čovječe da si prah i da ćeš se u prah vratiti« ili pak

drugu rečenicu: »Obrati se i vjeruj Radosnoj vijesti«.

Pepelnica je ostala kao spomen na pokoru koju su činili Židovi tijekom svoje povijesti. Veliki sveci i pokornici Starog zavjeta znali su se obući u kostrijet od grube konoplje, posuti glavu pepelom, i leći u prah u znak da su sagriješili i da žele popraviti svoj život. Prah označuje da je čovjek bez Boga samo gomila praha koja se raspadne i zauvijek nestane. Tek u Božjoj svemoći i ljubavi taj prah postaje čovjekovo tijelo i duša, i neraspadljiv, besmrtan i vječan.

Svi su pozvani da u korizmi nešto posebno naprave, da zaoru neku osobitu brazdu svoga života, i posiju novo sjeme u svoje dane i godine.

Tko je dobro iskoristio korizmu, taj postaje iskusni kršćanin, vjernik i čovjek. Tako Uskrs na kraju korizme postaje ne samo slavlje Isusova uskrsa i nade u naš, nego također novi početak, proljeće vlastitog života, proljeće zdravlja, humanosti i plemenitosti.

VJERA U LJUBAV BOŽJU DAJE ŽIVOTNU SIGURNOST

Nemiri koji su u čovjeku, nešto su što je u nama prisutno bez našeg htijenja. Oni su osobito prisutni u današnjem čovjeku. Svima je očita prisutnost nemira u nama samima i u drugima. Čovjek nikako ne može potpuno izbjegći nemir. Iz tog probija i pitanje, koji je uzrok ljudskim nemirima i da li je moguće iz nemira uploviti u svoj osobni mir. Očito je također da se poslije toga i razočaramo. Očekivali mir u tome i tome a rodio se još veći nemir.

Izgleda da je u ovo moderno vrijeme nemir više očitiji nego li ikada prije. Današnje nas evanđelje upućuje baš na put gdje bi čovjek mogao ući u iskustvo svojeg mira, a također nam govori i kroz što se ne dolazi do mira. A čovjek je slobodan da bira. Čovjek se treba odrediti prema Apsolutnome (Bogu). Treba izabrati što mu je najvažnije. U što se ukorjenjuje njegovo bivstvo. U čemu vidi da mu dotječe smisljenost življenja bez obzira kakvo će biti to življenje.

To je ta istina koju naglašava i druga Božje zapovijed: *Nemaj drugih bogova*. Niti je sve jednako niti je sve jednako vrijedno za čovjeka. Čovjeku je potrebno da se odredi prema tom svojem Najvrijednijem. Sve drugo se uklapa, odnosno odbacuje u smislu tog Prvoga. To Prvo je, rekli bi, osnovni princip. Po tom se principu sam čovjek i određuje. Tu mu se očituje i sloboda, mogućnost prihvaćanja i odbijanja, ili ni jedno ni drugo. – Dva gospodara ne može se jednakо služiti. **Marijan Jurčević, OP**

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

ponedjeljak, 27. veljače

Donat, Gabrijel, Tugomil
utorak, 28. veljače

Teofil, Roman, Vikica
srijeda, 1. ožujka

ČISTA SRIJEDA
(PEPELNICA)

post i nemrs

četvrtak, 2. ožujka

Karlo, Janja, Ines

petak, 3. ožujka

Zvezdan, Renato, Kamilo

subota, 4. ožujka

Kazimir, Eugen, Matilda

nedjelja, 5. ožujka

1. Korizmena Nedjelja

**Za sebe si nas,
Gospodine, stvorio i
nemirno je srce naše
dok se ne smiri u Tebi.
Sv. Augustin**

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. **Radnim danom** u 17 sati.
Ponedjeljkom **nema** sv. mise.